

ת"פ (רמלה) 9618-05-22 - מדינת ישראל נ' מועד הרוש

ת"פ (רמלה) 9618-05-22 - מדינת ישראל נ' מועד הרוש שלום רמלה

ת"פ (רמלה) 9618-05-22

מדינת ישראל

נגד

מועד הרוש (עציר)

ע"י ב"כ עו"ד אבו עאמר

בית משפט השלום ברמלה

[18.07.2024]

כבוד השופטת רבקה גלט

גזר דין

העבירות

הנאשם הורשע על פי הודאתו, בעובדות כתב האישום המתוקן, ב-20 אישומים בהם מיוחסות לו עבירות מרמה בנסיבות מחמירות, במסגרת קשר חברי עם אחת, ירין קמל, אותה הכיר בעת ששהה בישראל שלא כדין, ואף לן בדירתה. השניים פעלו יחד כדי לרמות אנשים שונים שהציעו למכירה במרשתת ובפייסבוק, מוצרים ושירותים שונים, וזאת על פני תקופה של כ-3 חודשים מינואר עד אפריל שנת 2022. במסגרת פועלם, פנו הנאשם וירין אל המתלוננים וסיכמו עמם את פרטי העסקאות ואופן העברת המוצר לידם. לשם קבלתו, הציגו מצג שווא לפיו ביצעו העברה בנקאית של התשלום, ואף הציגו אסמכתא להעברה, ביודעם כי הבנק לא יאשר אותה, נוכח העדר כיסוי. על סמך מצג השווא, לפיו התמורה הועברה לידם, מסרו המתלוננים את המוצרים והשירותים, אך לאחר ביצוע העסקאות ביטל הבנק את ההעברות. בחלק מן המקרים, לא הצליחו השניים לקבל במרמה את המוצרים או השירותים, כיוון שהמתלוננים סירבו להעבירם. במרבית המקרים, לא השיבו את המוצרים, ולא שילמו את התמורה לה התחייבו, חרף פניות המתלוננים אליהם. לשם ביצוע העסקאות, השתמשו הנאשם וירין במכשיר טלפון נייד מבצעי מסוג טוקמן, על מנת להקשות על איתורם. בחלק מן המקרים השניים פעלו בצוותא, ובחלקם שימש הנאשם כמסייע לירין, בכך שהיה מודע למעשי המרמה, ובאופן שיטתי ומתוחכם קיבל לידי יחד עם ירין מוצרים שונים, לרבות כלי רכב, טלפונים ניידים, ומחשבים ניידים.

בסיכום כולל, הנאשם וירין קיבלו לידיהם בצוותא חדא, טובין ששוויים עומד על סך 49,800 ₪, ובנוסף, הנאשם סייע לירין לקבל טובין בסך 25,400 ₪, שמתוכם הוחזרו למתלוננים מוצרים בסך 7,200 ₪. כמו כן, השניים ניסו לקבל במרמה טובין בסך 4,900 ₪, וקשרו קשר לעוון במסגרתו התקבל במרמה רכב בשווי 17,000 ₪, שהוחזר לאחר מכן לבעליו. עוד סייע הנאשם לירין לנסות לקבל במרמה רכוש בסך 15,000 ₪.

כתב האישום מגולל אישום אחר אישום, את המקרים בהם הגיעו הנאשם וירין למקום מפגש עם אותם מתלוננים תמימים, ונטלו את המוצר המוסכם, תוך ביצוע העברה כוזבת באמצעות הטלפון הנייד, אותו הציגו למוכר. בחלק מן המקרים הנאשם נכח יחד עם ירין במפגש המכירה, ובחלקם המתין לה ברכב בו הגיעו. במקרים רבים, משנתגלתה המרמה למתלוננים, ניסו נאשמות להשיג את הנאשם ו/או את ירין בטלפון, אך אלה התחמקו מהם בדרכים שונות. באופן המתואר, גנבו הנאשמים מוצרים מגוונים, שחלקם בעלי ערך כספי רב, ובהם: מכשירי טלפון ניידים, מחשבים ניידים, מארזי שוקולד, מכשיר טאבלט, מייבשי שיער, מעצב שיער, מספר כלי רכב, ועוד. באחד המקרים, בוצעה המרמה כלפי עו"ד שאת שירותיו שכרו הנאשמים, לצורך עריכת הסכם נישואין ביניהם, אשר יוצג בבית הדין השרעי, במטרה לסייע לנאשם לבסס את חוקיות שהייתו בישראל. השניים נפגשו עם עוה"ד שערך עבורם מסמך, תמורת תשלום בסך 3,000 ₪. בתחילה ביצעו העברה בנקאית כוזבת, ומשהתגלה הדבר, מסרו לידי שיק למרות ידיעתם כי אין כיסוי בחשבון. דבר המרמה נתגלה לעוה"ד רק בשעת הפקדת השיק.

סיכום העבירות המיוחסות לנאשם הוא כדלהלן: 5 עבירות של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות; 2 עבירות של ניסיון לקבלת דבר במרמה בצוותא חדא; 11 עבירות של סיוע לקבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות; סיוע לניסיון לקבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות; קשירת קשר לעוון; משיכת שיק ללא כיסוי; 14 עבירות של שהייה שלא כדין בישראל.

השתלשלות ההליכים

ביום 4.5.22 הוגש כתב האישום, בו יוחסו לנאשם 27 אישומים המשקפים 27 מקרים בהם פעל באופן המתואר. במקביל, הוגש באותו יום כתב אישום נפרד נגד ירין, אשר כלל 28 אישומים, המשקפים את כל המקרים המתוארים, בצירוף מקרה נוסף בו ביצעה לבדה עבירת מרמה מאותו הסוג. בשונה מן הנאשם אשר לגביו יוחסה במקרים לא מעטים עבירת סיוע לקבלת הדבר במרמה, יוחסו לירין עבירות מוגמרות של קבלת דבר במרמה, כמי שהיתה הרוח החיה והדומיננטית במהלך הפרשה.

בד בבד עם הגשת כתבי האישום, הוגשה נגד השניים בקשה למעצר עד תום ההליכים.

ביום 17.5.22 הורה בית המשפט על שחרורה של ירין בתנאי איזוק אלקטרוני, ואילו בעניינו של הנאשם, שיוחסו לו בין היתר עבירות רבות של שהייה שלא כדין בישראל, הוחלט כי ייעצר עד תום ההליכים. מאז ועד היום, שוהה הנאשם במעצר עד תום ההליכים, אך עם זאת, במהלך מעצרו הוא החל לרצות מאסר בגין תיק פלילי אחר, ועודנו אסיר כיום.

בעיצומה של פרשת ההוכחות, ולאחר שהתקיימו מספר ימי דיונים ממושכים, בהם העידה ירין מטעם התביעה, גובש בין הצדדים הסדר דיוני. על פי ההסכמות, תוקן כתב האישום במחיקת 7 אישומים, והנאשם הודה ב-20 מקרי מרמה, תוך שהייה שלא כדיון, כמפורט לעיל. התביעה מצדה התחייבה כי תעתור לעונש מאסר של 26 חודשים לכל היותר. בעניינה של ירין, נמסר לבית המשפט כי משפטה עודנו מצוי בתחילת פרשת ההוכחות.

טיעוני ב"כ הצדדים

ב"כ התביעה טענה כי מדובר בשורת עבירות חמורות, שבוצעו בשיטתיות ובנסיבות מחמירות, אשר באו לידי ביטוי בביצוען תוך שהיית הנאשם בישראל שלא כדיון. נטען כי הנאשם פגע בערכים המוגנים של זכות הקניין הפרטי, והתנהלות תקינה של המסחר ההוגן. בנוסף, פגע בריבונות ומשילות המדינה, ובסמכותה להחליט מי רשאי לבוא בשעריה. עוד טענה ב"כ התביעה, כי העבירות בוצעו באופן אינטנסיבי, כלפי אנשים תמימים, ולא פעם מיהרו הנאשם וירין למכור את שללם לצדדים שלישיים. היות שמדובר באירועים סמוכים, עתרה לקבוע מתחם ענישה מאוחד לכלל העבירות, אשר ינוע בין 20 ל-40 חודשי מאסר, וזאת תוך לקיחה בחשבון של עבירות השב"ח המרובות. אשר לנסיבות האישיות, התביעה ערה לכך שהנאשם נטל אחריות וחסך זמן שיפוטי, אך מצד שני, ביקשה לשקול לחובתו קיומו של עבר פלילי בעבירות שב"ח, אלימות במשפחה, ותעבורה. עוד הפנתה לכך, שבעיצומה של תקופת העבירות, הנאשם נחקר במשטרה בגין אחד המקרים בו "רכש" ביחד עם ירין כלי רכב, תמורתו לא שולמה התמורה, ולאחר ששוחרר המשיך לבצע עבירות מרמה ושב"ח נוספות. בסיכומו של דבר, עתרה התביעה להטיל על הנאשם 26 חודשי מאסר, וכן מאסר על תנאי ארוך ומשמעותי, קנס בגובה של 15,000 ₪ ופיצוי לכלל נפגעי העבירה.

ב"כ הנאשם טען כי הנאשם תושב חברון, נשוי ואב לשני ילדים קטנים, אשר לא היתה לו שום נגיעה לעבירות רכוש, עד להיכרותו עם ירין, ויש להבחין בינה ובינו. בעוד שהוא נטול כל רקע עברייני בתחום הרכוש, הרי היא הורשעה בעבר בפרשות מרמה נרחבות, בהן היתה הדמות המובילה, והסתייעה בבני זוגה הקודמים. נטען כי עובדות כתב האישום המתוקן מלמדות על דפוס ההתנהלות בין השניים, כשבמקרים רבים הנאשם לא נכח בעת ביצוע עסקאות המרמה, אלא המתין ברכב, ומכאן שוליות חלקו. בנוסף, הנאשם אינו יודע קרוא וכתוב בעברית, כך שירין היא זו שאיתרה את הקרבנות בפרסומים שונים. אשר לעבירות השב"ח, נטען כי למעשה המדובר בשהייה נמשכת על פני כל התקופה, לכן יש לקבוע מתחם מאוחד. ב"כ הנאשם סבור כי הפסיקה אליה מפנה התביעה בעניין מתחם העונש ההולם מחמירה יתר על המידה ומתייחסת לעבירות חמורות פי כמה. לדעתו, נוכח העובדה שהנאשם היה רק מסייע, המתחם ההולם למכלול העבירות נע בין מספר חודשי מאסר ועד 12 חודשים. בעניין הנסיבות האישיות, נטען כי הנאשם למד את הלקח, ועושה הכל כדי לשקם את חייו, ובעניין זה הוגש אישור שב"ס לעניין השתתפות בלימודים בכיתת מתחילים. הנאשם בדברו האחרון, אמר כי נמשך אחרי ירין, ואיננו רוצה להמשיך להתעסק בעבירות. מתחם העונש ההולם

עבירות מרמה ובפרט כאלה המבוצעות במסגרת פעילות המסחר הפשוט והיומיומי, יש בהן כדי לפגוע בקניין הפרטי, ובאמון הציבור בהתנהלות הוגנת של השוק. בייחוד בעידן בו אנו חיים, עת מתנהל שוק פתוח למסחר ישיר במוצרים ושירותים, באמצעות פרסום טובין למכירה או רכישה במרשתת, יש להבטיח את היכולת להשלמת עסקאות באופן הוגן ובטוח.

מעבר לכך, יש להבטיח את אמינות המידע המוצג על ידי צדדים לעסקאות שכאלה, בנוגע לאמצעי תשלום, אופן ביצוע תשלומים, העברות בנקאיות טלפוניות או אינטרנטיות, וכו'. אך ברור כי השימוש בשירותי הבנקאות והאשראי האינטרנטיים הוא כלי הכרחי לצורך התנהלות המסחר כיום, ומאפשר לזרז ולייעל ביצוע עסקאות. לפיכך, שומה על בית המשפט לסייע במאבק נגד אלה אשר בקלות בלתי נסבלת הפכו כלי חשוב זה לאמצעי עברייני, לצורך הצגת מידע כוזב, על חשבונם של אנשים תמימים שהסתמכו על אותו מידע.

מדיניות הענישה הנוהגת בגין עבירות מרמה שבוצעו באופן שיטתי על חשבונם של קונים או מוכרים, היא מחמירה, כפי שניתן ללמוד מן הסקירה שלהלן. אציין כי מטבע הדברים אין פרשת מרמה אחת דומה לחברתה, ולכל פרשה מאפייניה. עם זאת, ניתן ללמוד על מנעד הענישה.

בע"פ 5986/17 הפטר נ' מד"י (27.7.17) הורשע הנאשם בגניבת כרטיסי חיוב, שימוש בהם ללא ידיעת הבעלים לרכישת מוצרים בשווי של כ-2,200 ₪, זיוף תלושי משכורת לצורך פתיחת חשבון בנק, וביצוע עסקאות בשווי של כ-6,600 ₪ וניסיון משיכת מזומנים בסך 140,000 ש"ח, באמצעות כרטיס אשראי שניתן לו עם פתיחת החשבון, למרות ידיעתו על העדר כיסוי. בית המשפט קמא התחשב לקולא בנסיבות חייו הקשות כנפגע טרור, ובהליך שיקומי שעבר, וגזר עליו 18 חודשי מאסר, שכללו הפעלת מאסר על תנאי בן 12 חודשים. ערעורים שהגיש לבית המשפט המחוזי והעיון, נדחו.

ברע"פ 2224/11 חזיזה נ' מד"י (22.3.11), הורשעה הנאשמת בחמש עבירות של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות וזיוף בנסיבות מחמירות, בכך שיחד עם אחר התחזו כסוכני ביטוח והוציאו מקרבנותיהם במרמה סכומים העולים על 400,000 ₪. הוטלו עליה 18 חודשי מאסר, והערעור על חומרת העונש נדחה.

בעפ"ג (י-ם) 67476-12-19 אספוב נ' מד"י (11.5.21), הורשע הנאשם בשלושה אירועי קבלת דבר במרמה, בכך שרכש ציוד קירור תמורת כ-16,000 ₪ ונטל אותו מבלי לשלם; רכש מטבח נירוסטה תמורת 30,000 ₪ ומסר המחאות תמורת חלק מן התמורה בסך 13,000 ₪, שהיו מזויפות וללא כיסוי; רכש טופסי לוטי בשווי 25,000 ₪ מבלי ששילם עבורם וברח מהמקום. בבית המשפט קמא הוטלו עליו 15 חודשי מאסר ופיצויים בסך כולל של כ-84,000 ₪. ערעורו על חומרת העונש נדחה בבית המשפט המחוזי.

בעפ"ג (י-ם) 16579-11-19 עוידה נ' מד"י (24.6.20), הורשע הנאשם ב-7 עבירות קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, בכך שפנה לנהגים קשישים ומסר להם כי יש נזילת מים מרכבם וכי הוא מכונאי היכול לטפל בבעיה. לאחר מכן, הושארו בידו כלי הרכב לטיפול והוא גבה תשלומים, במרמה, מבלי שבוצע טיפול כלל, בסך כולל של כ-25,000 ₪. לנאשם היה עבר פלילי מכביד, ואף היה תלוי נגדו מאסר מותנה. בית המשפט מצא נסיבה משמעותית לחומרא בניצול מצוקתם של קשישים, והטיל עליו 40 חודשי מאסר, במצטבר להפעלת התנאי, כך שבסך הכל הוטלו 52 חודשי מאסר. הנאשם ערער על חומרת העונש, ועלה כי היה נתון באיזוק אלקטרוני על פני מספר חודשים. לפיכך, הופחת עונשו ל-50 חודשי מאסר.

בעפ"ג (מרכז) 62888-10-17 נחום נ' מד"י (31.12.17), הורשע הנאשם בכך שבשלושה מקרים הפקיד באמצעות אחר שיק מזויף, בסכומים של כ-50,000 ₪ בכל שיק. השיקים היו של קיבוץ, של לשכת מסחר ישראל אמריקה, ושל אדם נוסף שפרטיו ידועים למשטרה. כמו כן, הנאשם התחמק מכניסה למאסר שהוטל עליו. המדובר במי שנשא עבר פלילי מכביד. בית המשפט קמא הטיל 12 חודשי מאסר, וערעור על חומרת העונש נדחה. בת"פ 51563-11-22 מד"י נ' ממנ (12.11.23), הורשע הנאשם ב-9 אירועי מרמה, יחד עם אחרת, בהם רכש 9 כלי רכב בשווי הנע בין 7,000 ₪ ל-19,000 ₪, תוך שמסר שיקים שנמצאו ללא כיסוי. לנאשם היה עבר פלילי, והתסקיר שהוגש בעניינו נשא אופי בעייתי. בית המשפט קבע כי המתחם ההולם נע בין 18 ל-50 חודשי מאסר. אשר לעונש המתאים, נלקחו בחשבון השתלבות הנאשם בתכניות שונות בכלא, ולצד זה העדר הליך שיקומי סדור. הוטלו 27 חודשי מאסר.

בעפ"ג (מרכז) נחום נ' מד"י (31.12.17), הורשע הנאשם בשתי עבירות של קבלת דבר במרמה, והפרת הוראה חוקית, בכך שעשה שימוש בשיקים מזויפים, בשווי כולל של כ-100,000 ₪. הוטל עליו מאסר למשך שנה. בת"פ 4976-06-17 מד"י נ' הדר (22.2.21), הורשעו עו"ד ורעייתו ב-11 אישומי מרמה, זיוף והתחזות, על פני תקופה ממושכת. הנאשם הונה לקוחות ומכרים, בכך שזיהה נקודת חולשה או משבר אישי, עשה שימוש בפרטי מידע שנודעו לו מחייהם, ובדה תיקים פליליים נגדם, תוך זיוף מסמכים שונים, מתוך מטרה לשכנעם לשכור את שירותיו. בהמשך, גרם לקרבנותיו תקופות קשות של לחץ נפשי בשל החקירה המדומה, ולבסוף, התפאר בהישגיו וטען לפניהם כי נחקר במקומם, והצליח להביא לסגירת התיקים נגדם. תמורת "שירותיו", גבה שכ"ט שהגיע לסך כולל של כ-326,500 ₪. אשתו, סייעה בידו. לנאשמים לא היה עבר פלילי, אך בשל חומרת הפרשה עתרה התביעה ל-36 חודשי מאסר. בית המשפט לקח בחשבון את נכונות הנאשם לפצות את לקוחותיו, והטיל עליו 26 חודשי מאסר. על אשתו הוטלו 2 חודשי עבודות שירות.

בת"פ 50581-03-19 מד"י נ' אוחנונה (27.3.23) הורשע הנאשם ב-38 אישומים בהם פעל בשיטת "עוקץ", ברכישת סחורות מבתי עסק שונים, באמצעות שיקים מעותדים, למרות ידיעתו כי אין כיסוי בחשבונו. לאחר קבלת הסחורה, מכר אותה הנאשם ללא הצהרה על ההכנסות. הנאשם גרם נזק כולל בסך של כ-1.45 מ"ש"ח, ל-36 קרבנות. בכתב האישום יוחסו עבירות רבות של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, קשר לפשע, וכן עבירות לפי פקודת מס הכנסה. לנאשם היה עבר פלילי בתחום המרמה, האלימות והמין, ואף ריצה מאסרם ממושכים. התביעה עתרה להטיל 32 חודשי מאסר, ובית המשפט הטיל 27 חודשי מאסר. הנאשם ערער על חומרת העונש, ובית המשפט המחוזי החליט להקל עמו בשל היותו מסייע בלבד, שלא גרף את עיקר הרווחים, כך שהעונש הועמד על 24 חודשי מאסר.

בת"פ 18376-12-15 מד"י נ' איבגי (19/9/19) הורשע הנאשם ב-26 אישומי מרמה שונים, אשר בוצעו נגד 28 מתלוננים, בהיקף של כ- 165,000 ₪, בכך שרכש או שכר ציוד מקורבנותיו באמצעות שיקים נעדרי כיסוי, ובסופו של עניין נאסר בגין עבירות סמים. בית המשפט קבע כי המתחם ההולם נע בין 15-36 חודשי מאסר, והטיל עליו 24 חודשי מאסר, במצטבר למאסרו.

בענייננו כמתואר בראש הדברים, הנאשם חבר אל אחרת שהיא המבצעת העיקרית, ויחדיו ביצעו שורת עבירות מרמה כלפי אנשים תמימים שכל חטאם היה רצונם למכור פרטי רכוש, באמצעות פרסום במרשתת. באופן זדוני, הגיעו אליהם השניים, ונטלו את הטובין תוך הצגת מצג שקרי של העברת התשלום, למרות ידיעתם הברורה על העדר כיסוי. לא פעם ולא פעמיים, נזעקו הקרבנות להגן על כספם כשגילו כי רומו, אך הנאשם ירין התחמקו מהם, לא ענו לפניותיהם, והיו מרוכזים במרדף אחר קרבנם הבא. במקרים לא מועטים, מכרו את הרכוש לצדדים שלישיים, ושלשלו לכיסם רווחים. מתוך סך כל העבירות, רק ב-3 מקרים הוחזר הרכוש לבעליו (2 מכשירי טלפון וכלי רכב בשווי 17,000 ₪).

נסיבה מחמירה שליוותה את העבירות היא העובדה שהנאשם ביצע אותן תוך שהייה בישראל שלא כדין, על פני תקופה ממושכת. אכן כניסתו לישראל לשם פגיעה ברכושם של אחרים, ויצירת מפגע של ממש בדרכי המסחר, חמורה. לצד זה, אני סבורה כי ישנה כפילות מסוימת בייחוס העבירות של קבלת דבר במרמה "בנסיבות מחמירות", הבאות לידי ביטוי בשהייתו שלא כדין בישראל, שעה שמיוחסות גם 14 עבירות שהייה שלא כדין.

נסיבה מחמירה נוספת יש בכך שבעיצומה של הפרשה נעצר הנאשם ונחקר כחשוד, אך מששוחרר, חזר לסורו והמשיך בשרשרת העבירות.

כידוע, את מתחם העונש ההולם, יש לקבוע בשים לב לכמות העסקאות, והשווי הכולל של הרכוש שנתקבל במרמה. כפי שניתן ללמוד מפירוט העסקאות בכתב האישום המתוקן, המדובר ב-20 מקרים, כשסך הכנסות הנאשם ושותפתו מעבירות המרמה המוגמרות הוא 35,300 ₪; סך הכנסות עבירות הסיוע לעבירות המרמה הוא 16,400; שווי פרטי הרכוש שהוחזרו לבעליהם הוא כ-24,000 ₪; שווי הרכוש לגביו לא צלח הניסיון להשלמת העסקאות הוא בסך 19,900 ₪. יוצא אפוא, כי בפועל, הנאשם שלשל לכיסו יחד עם ירין, סכום המגיע לכ-51,700 ₪. נתונים אלה מסייעים למקם את הפרשה, בסולם החומרה בהשוואה למקרים שנסקרו קודם.

ב"כ הצדדים ביקשו בהסכמה כי ייקבע מתחם כולל ומאוחד, לפרשה כולה, ובהתאם להלכת ג'אבר, אכן הדבר מתבקש.

כפי שהובא, התביעה עתרה לקבוע כי המתחם ההולם נע בין 20 ל-40 חודשי מאסר, וכי העונש המתאים הוא 26 חודשי מאסר. ואולם, מסקירת הפסיקה לעיל עולה בבירור שזהו מתחם מחמיר יתר על המידה, שהרי עונשי מאסר של 26-27 חודשים הוטלו בגין פרשות בעלות היקף נרחב יותר, או בהתקיים נסיבות מחמירות (כגון: עבירות של עו"ד, זיוף שיקים, עבירות כלפי קשישים, וכו'), שאינן מתקיימות במקרה דנן.

בנוגע לעבירות שהייה, יש לזכור כי בעת ביצוע העבירות חלה הלכת אלהרוש, לפיה המתחם ההולם נע בין עונש הצופה פני עתיד, ובין 5 חודשי מאסר. בענייננו, יש לקחת בחשבון את כמות עבירות שהייה, ואת העובדה שלמעשה לטענת הנאשם המדובר בשהייה נמשכת.

בסיכומי של דבר, אני סבורה כי בשים לב למדיניות הענישה הנוהגת, לכמות הגדולה של עסקאות המרמה מחד, ולסכום הכספי הכולל שאינו מן הגבוהים מאידך, ובהתחשב בעבירות שהייה, ובחלקו של הנאשם כמסייע בחלק מן המקרים, המתחם ההולם נע בין 15 ל-30 חודשי מאסר.

העונש המתאים לנאשם

הנאשם נושא עבר פלילי מן העניין, שכן נדון 4 פעמים בעבר בגין עבירות שהייה שלא כדין, וזאת בשנים: 2012, 2021, 2022, 2023. בשתי הפעמים האחרונות, נלוו לכך עבירות של נהיגה פוחזת, תקיפת בן זוג, ושימוש במסמך מזויף. מצד שני, הנאשם לא ביצע בעבר עבירות רכוש.

עינינו הרואות, לא היה בהרשעותיו ובמאסריו שריצה על מנת להרתיעו, והוא שב ושהה בישראל ללא היתר, לפרק זמן ממושך של מספר חודשים, ולצורך ביצוע עבירות חמורות.

נטען כי קיימים שיקולי שיקום, אך לא מצאתי כי השתתפות הנאשם בקבוצת לימוד בשב"ס, יכולה להשפיע באופן ממשי על עונשו.

לפיכך, ייגזר העונש בהתאם לעיקרון ההלימה.

בעניין עתירת התביעה לענישה כספית, אני סבורה שאכן יש מקום לכך.

בבואי לגזור קנס, אתחשב לחומרא בחומרת העבירות, ולקולא אקח בחשבון את אורך המאסר שיוטל, והיות הנאשם קשה יום, תושב האזור. כידוע, בבוא בית המשפט להטיל קנס, עליו להתחשב במצב הכלכלי, מכוח סעיף 40ח' לחוק העונשין.

בנוסף על הקנס, ראוי כי הנאשם יפצה את המתלוננים שבקניינם פגע. עם זאת, בשל ריבוי המקרים והתמשכות מעצרו, אני סבורה כי אין כל סיכוי ריאלי לפיצוי בסכומי העסקאות. בנוסף, יש לזכור כי משפטה של שותפתו לעבירות עודנו מתנהל, ועל פי תוכן עדותה לפניי, קיים סיכוי ממשי לכך שתיתן את הדין ואף תחויב בפיצוי. לפיכך, החלטתי להטיל על הנאשם פיצוי שיתחשב בנסיבותיו. הפיצוי שיוטל ייקבע בזיקה לשווי הרכוש/השירות שקיבל הנאשם במרמה, בכל אחד מהאישומים.

סופו של דבר, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 20 חודשי מאסר בניכוי ימי מעצרו, הכל על פי חישובי שב"ס.

ב. 10 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים משחרורו, והתנאי הוא שלא יבצע עבירות מרמה, לרבות ניסיון וסיוע.

ג. 6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים משחרורו, והתנאי הוא שלא יבצע עבירות שהייה שלא כדין, משיכת שיק ללא כיסוי, או קשר לעוון.

ד. קנס כספי בסך 5,000 ₪, או 30 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-12 תשלומים חודשיים ורצופים, החל מיום 1.12.24 ובכל 1 לחודש עוקב. לא ישולם תשלום במועדו, תעמוד היתרה לפירעון מיידי.

ה. פיצוי למתלוננים באישומים 1-7, 11, 14-20 בסך 500 ₪ כל אחד.

פיצוי למתלוננים באישומים 8-10, בסך 1,000 ₪ כל אחד

פיצוי למתלוננים באישומים 12, 13 בסך 750 ₪ כל אחד.

הפיצויים יופקדו במזכירות ב-10 תשלומים חודשיים ורצופים, החל מיום 1.10.24 ובכל 1 לחודש עוקב. זכות ערעור כדין.

ניתן היום, י"ב תמוז תשפ"ד, 18 יולי 2024, במעמד הצדדים.